

Trener jugoslovenske reprezentacije Tone Vogrinec i Ajdin Pašović

Događaj zimske sezone 1975/76. u svijetu bile su 12. zimske olimpijske igre, kojima je krajem januara i početkom februara 1976. godine bio domaćin austrijski grad Innsbruck. Jedan od događaja koji se u istoriji sporta bilježe krupnim slovima, a na njemu je po prvi put zvanično i Sarajevski smučarski klub, odnosno jedan njegov takmičar – Ajdin Pašović.

Zahvaljujući izvanrednim rezultatima u dvije prethodne sezone, Pašović ostao u jugoslovenskoj reprezentaciji i, pokazavši najbolju formu u pravo vrijeme, kao prvi bosanskohercegovački smučar, predstavljao je našu zemlju na zimskim olimpijskim takmičenjima.

– Čast je biti prvi takmičar iz BiH učesnik jedne olimpijade. To osjećanje je teško riječima opisati – izjavljuje tada Ajdin. – Međutim, ima to i svoju drugu stranu medalje. Očekuje se od mene da napravim čudo, maltene da pobijedim Klamera. Objektivno, to je nemoguće. Zato bi za mene, možda, bilo bolje da nisam prvi, da je neko ranije „probio led“. Onda bih vozio sa manje psihičkog opterećenja...

O olimpijskom spustu tog 5. februara 1976. godine štampa je pisala pod naslovima poput onog „Brži od sjenke“. Odnosilo se to, naravno, na ljubimca austrijske publike Franca Klamera koji je ovim trijumfom opravdao sva nadanja domaćih navijača. U toj erupciji

oduševljenja jedan naoko beznačajan rezultat pažljivo je zabilježila naša štampa, Ajdin Pašović je u trci Klamerovog velikog trijumfa osvojio 41. mjesto.

Četrdeset prvi na svijetu, to nije mala stvar, naprotiv...

– Spust je postao nauka – rekao je Pašović nakon trke. – Da, baš nauka. Dvadesetak stručnjaka radi za Klamera, na primjer. Franc Klamer trenira na snijegu punih deset mjeseci, a meni je od aprila do avgusta jedino preostalo da malo trčkaram kod kuće...

Gledano i iz ovog ugla, pa i svih ostalih, 41. mjesto Ajdina Pašovića na 12. zimskim olimpijskim igrama u Innsbrucku zlatnim slovima ostaje zabilježeno u istoriji bosanskohercegovačkog smučanja.

Pašović je, inače, nastupio i u slalomu, ali u velikoj želji da ostavi što bolji dojam na velikoj sceni nije završio prvu vožnju.

Pašović te godine ponovo nastupa za jugoslovensku reprezentaciju na Jahorini 5. i 6. marta 1976. godine na Jahorinskom kupu. U spustu, u konkurenciji kasnijih asova Svjetskog kupa Fajta, Curbrigena, Gensbihlera, Špisa, Bernardija pripada mu 37. mjesto. Startovao je i u slalomu, ali nije završio prvu vožnju.

vrijeme šampiona

Od 17. novembra 1976. godine Klub dobija novo, odnosno staro ime. Naime, ovog dana održana je vanredna skupština, na kojoj je donesena odluka o pristupanju Kluba Sportskom društvu Sarajevo i uzimanje imena Smučarski klub Sarajevo. Istovremeno je donesena odluka o pristupanju dotadašnjeg Smučarskog kluba Trebević Smučarskom klubu Sarajevo, koji je nosilac razvoja kvalitetnog smučanja u Sarajevu. Za novog predsjednika Kluba izabran je Osman Hadžić, a generalnog sekretara Saša Novak.

Vrijeme donosi i nove šampione. Na Republičkom prvenstvu u alpskim disciplinama za mlađe kategorije, koje je početkom februara 1977. godine održano na Jahorini, nova generacija Smučarskog kluba Sarajevo osvaja simpatije i titule.

Saša Dabo je republički prvak u slalomu za pionire, a Zoran Militar drugi u slalomu među cicibanima.

Amila Buturović najbolja je u republici u slalomu u konkurenciji starijih pionirki, a potom prvo mjesto osvaja i u veleslalomu.

Zoran Militar, poslije drugog mjesta u slalomu, penje se za stepenicu više u velesla-

lomu – prvi je među cicibanima. Treće mjesto u ovoj konkurenciji pripada Ranku Vraniću.

Saša Dabo osvaja prvo mjesto i u veleslalomu za mlađe pionire.

U seniorskoj konkurenciji alpinci i alpinke

Osman Hadžić

Takmičari i rukovodioci Kluba na Republičkom prvenstvu 1977.

Smučarskog kluba Sarajevo dominiraju u republičkoj konkurenciji. Na 31. republičkom prvenstvu, održanom na Jahorini od 25. do 27. februara 1977. godine, vjerovatno je postignut rekord po broju trofeja koji su pripali jednom klubu.

Gotovo sve titule osvajaju takmičari i takmičarke SK Sarajevo. No, pođimo redom:

Arman Galičić je prvak u spustu u konkurenciji seniora.

Vedrana Perić je šampionka u spustu za omladinke.

Slaven Isaković je najbolji u Republici u spustu za omladince.

Ajdin Pašović trijumfuje u slalomu u konkurenciji seniora, drugi je Enver Alihodžić, a treći Predrag Zoričić.

Arman Galičić je prvak u slalomu za starije omladince, a drugi je Željko Anić.

Adi Buturović je šampion u slalomu za mlađe omladince, drugi je Robert Brudar, a treći Slaven Isaković.

Snježana Kureš je najbolja u slalomu u konkurenciji starijih omladinki, Vedrana Perić osvaja drugo, a Dajana Mavraković treće mjesto u ovoj konkurenciji.

Ajdin Pašović pobjeđuje i u veleslalomu među seniorima, a iza njega slijede Nevenko Trninić i Enver Alihodžić.

Dajana Mavraković trijumfuje u veleslalomu za starije omladinke, druga je Snježana Kureš, a treća Vedrana Perić.

Željko Anić je najbolji u veleslalomu u konkurenciji starijih omladinaca, a drugi je Arman Galičić.

Silvija Brudar je šampionka u veleslalomu među mladim omladinkama.

Slaven Isaković pobjeđuje u veleslalomu za mlađe omladince, a treće mjesto osvaja Srđan Janjić.

U kombinacijama na prvim mjestima poredali su se smučari i smučarke SK Sarajevo: Dobro Šuko među seniorima, Snježana Kureš među starijim omladinkama, Arman Galičić među starijim omladincima, a Slaven Isaković u konkurenciji mladih omladinaca.

snježana kureš druga u jugoslaviji

U sezoni 1977/78. Smučarski klub Sarajevo bilježi nove uspjehe na jugoslovenskoj sceni. Na Omladinskom prvenstvu Jugoslavije u alpskim disciplinama na Velikom brdu kod Škofje Loke, februara 1978. godine, SK Sarajevo zauzima peto mjesto u ekipnoj konkurenciji, a Snježana Kureš je izvanredna druga u veleslalomu među starijim omladinkama. Silvija Brudar je sedma u kombinaciji kod starijih omladinki, dok je Željko Anić deveti u spustu i slalomu, a sedmi u kombinaciji.

Pokazuje se da bi bila načinjena velika greška da svojevremeno nije podržan plan na oživljavanju sekcije smučara trkača. Naime, već su stasale nove generacije šampiona Smučarskog kluba Sarajevo u ovoj disciplini. Njen predvodnik je Dragan Pandurović, koji je republički šampion u konkurenciji mladih članova na 32. prvenstvu BiH, koje je na Vlačiću održano 11. i 12. marta 1978. godine.

Još jednu titulu osvajaju smučari SK Sarajevo na ovom prvenstvu: Omer Mahmutović je prvi među članovima, a treće mjesto u konkurenciji starijih omladinaca pripalo je Marinku Samardžiću.

Na „Čičinom memorijalu“ te godine najbolje je bio plasiran Husnija Drugovac, drugi među mladim omladincima.

Na 32. republičkom šampionatu u alpskim disciplinama nije ponovljen fenomenalni rezultat iz prethodne godine, ali berba trofeja je, ipak, uspješna.

Ajdin Pašović osvaja još jednu titulu republičkog prvaka — prvi je u slalomu u konkurenciji seniora. Drugo mjesto pripalo je Predragu Zoričiću.

Vedrana Perić je najbolja u slalomu među starijim omladinkama, a iza nje slijede Snježana Kureš i Silvija Brudar.

Duško Anić je prvi u slalomu među mladim omladincima, drugi je Robert Brudar, a treći Slaven Isaković.

Amila Buturović je republička prvakinja u slalomu u konkurenciji mladih omladinki.

Goranu Rapajiću pripada prvo mjesto u slalomu za starije pionire, a S. Perićiću treće mjesto.

Sanja Isaković je imala najbolje vrijeme u

SSK kao organizator Armijskog prvenstva na Jahorini 1978.

slalomu među starijim pionirkama, dok je S. Trbonja bila druga. Među mladim pionirima Zoran Militar je treći.

Predrag Zoričić je trijumfovao u veleslalomu za članove ispred Envera Alihodžića, a Adi Buturović je drugi u veleslalomu u konkurenciji starijih omladinaca.

Vedrana Perić je prva u veleslalomu za starije omladinke, a drugo mjesto osvojila je Silvija Brudar.

Slaven Isaković je najbolji u veleslalomu među mladim omladincima, a iza njega slijede Robert Brudar i Srdan Janjić.

Goran Rapajić je šampion u konkurenciji starijih pionira.

Sanja Isaković osvaja prvo mjesto u veleslalomu za starije pionirke, a druga je Minja Hrišafović.

podvig pandurovića

Sarajevo je 18. maja 1978. godine dobilo organizaciju 14. zimskih olimpijskih igara. Pored uključivanja velikog broja aktivista Smučarskog kluba Sarajevo u pripreme ove najveće sportske manifestacije ikad održane u našoj zemlji, i u samom Klubu je intenzivirana aktivnost, kako bi se i na takmičarskom planu spremno dočekala olimpijska budućnost. U decembru 1978. godine na godišnjoj konferenciji tako je donesena odluka da Aj-

Nikola Prodanović

din Pašović ubuduće bude profesionalni trener za alpske discipline. Izabrano je i novo klupsko rukovodstvo, a za novog predsjednika izabran je Nikola Prodanović, a generalni sekretar i dalje je Saša Novak. Izabran je i Izvršni odbor, na čijem je čelu Fahrudin Kulenović.

Prvo veće takmičenje u sezoni 1978/79. bio je „Čičin memorijal“, održan na Sokocu 20. januara 1979. godine. Dragan Pandurović nastavlja sa serijom odličnih rezultata i osvaja prvo mjesto u konkurenciji mlađih članova. Još četiri smučara SK Sarajevo plasirana su među prva tri: Vujadin Todorović je drugi, Dževad Šehić treći među starijim omladin-cima, dok je među članovima Ostoja Čečar drugi, a Omer Mahmutović treći.

Pravi podvig zabilježio je Dragan Pandurović na „Igmanskom maršu“ 28. januara 1979. godine. U konkurenciji najboljih jugoslovenskih trkača, smučar SK Sarajevo stigao je prvi na cilj ispred dvojice reprezentativaca Slovenije.

Kad smo već kod trkača, da pogledamo i rezultate na Republičkom prvenstvu, koje je u prvoj polovini februara održano na Vlašiću.

SMUČARI-TITOVA ARMIJA

Radno predsjedništvo Godišnje konferencije

Među mladim članovima najbolja je trojka SK Sarajevo: šampion je Dragan Pandurović, drugi Marinko Samardžić, a treći Pero Jožić.

Fahrudin Kulenović

Ostoja Čečar je prvak u konkurenciji članova, a drugi je Omer Mahmutović.

Vujadin Todorović bio je najbolji među starijim omladincima, a Nenad Lale treći među mladim omladincima.

Prva je i štafeta starijih omladinaca u sastavu: Dževad Šehić, Nenad Lale i Vujadin Todorović.

U konkurenciji seniorskih štafeta dva prva mjesta osvaja SK Sarajevo. U najboljem sastavu su Omer Mahmutović, Milovan Jeftović i Dragan Pandurović, a na drugom mjestu su Ostoja Čečar, Pero Jožić i Marinko Samardžić.

Na Republičkom prvenstvu u alpskim disciplinama, održanom na Jahorini 11. i 12. mar-

Učesnici tradicionalnog takmičenja na kraju sezone

ta 1979. godine, smučari i smučarke Smučarskog kluba Sarajevo postigli su slijedeće zapaženije rezultate:

Ajdin Pašović je pobijedio u veleslalomu za članove, Miodrag Zoričić je osvojio treće mjesto u ovoj konkurenciji, a Slaven Isaković je bio treći u veleslalomu za starije omladince.

Silvija Brudar trijumfovala je u slalomu u

konkurenciji starijih omladinki, a Amila Buturović pripalo je treće mjesto.

Slaven Isaković je bio najbolji u slalomu među starijim omladincima, ispred Adija Buturovića.

U veleslalomu za mlađe omladince prvi je Robert Brudar.

U veleslalomu za mlađe omladinke Amila Buturović je prva, a Elzeta Hodžić treća.

U veleslalomu među starijim pionirkama najbolja je Sanja Isaković, a Zoran Militar je treći u istoj disciplini u konkurenciji mlađih pionira.

Mlađe pionirke Mirela Pašović i Ana Lavicki osvojile su u veleslalomu drugo, odnosno treće mjesto.

Na kraju sezone, na tradicionalnom „Čigijevom memorijalu“ okupili su se, kao i ranijih godina, smučari veterani. U konkurenciji smučarki najbolja je bila Gordana Simić, Sead Nožić pobijedio je u grupi od 45. do 49. godišta, Vladimir Pajić u grupi rođenih između 1940. i 1944. Vlajko Petrović u grupi 1935–39, Aco Bošković u grupi 1930–34, Mensur Hrelja u grupi 1925–29, Dragoš Bogdanović u grupi 1920–24, a Jakica Kamenjašević u grupi rođenih prije 1920. godine.

Dragutin Braco Kosovac — među najaktivnijima

brudar pašovićevim stopama

Na startu smučarske sezone 1979/80, na „Čičinom memorijalu“, koji je održan 20. januara 1980. godine, istog dana kada je Bojan Križaj u Vengenu kao prvi Jugosloven trijumfovao u jednoj trci Svjetskog kupa, Dražan Pandurović je pobijedio u trci seniora na Sokocu.

Sedam dana kasnije, na „Igmanskom maršu“ Pandurović u jugoslovenskoj konkurenciji osvaja odlično treće mjesto kao reprezentativac BiH. Ostoja Čečar bio je u ovoj trci treći.

Domaćin Republičkog prvenstva u alpskim disciplinama za starije kategorije bila je Jahorina 8. i 9. marta, a za mlađe kategorije Vlašić 16. februara 1980. U međuvremenu, „zahvaljujući“ ponudama iz drugih klubova, prilično se osuo takmičarski kadar, ali Klub, ipak, nije oskudijevao u šampionima.

Predrag Zoričić je republički prvak za ovu sezonu u konkurenciji seniora u slalomu, a drugi je Miodrag Zoričić.

Slaven Isaković je najbolji u slalomu za starije omladinke, a drugo mjesto pripada Robertu Brudaru.

U konkurenciji mlađih omladinaca u slalomu

prvi je Saša Dabo, a drugi Damir Džafić, dok je Sanja Isaković druga među mladim omladinkama u istoj disciplini takode druga.

U veleslalomu za seniore šampion je Ajdin Pašović, drugi je Predrag Zoričić, a treći Miodrag Zoričić.

U veleslalomu za seniorke Silvija Brudar je druga, a Dajana Mavraković treća.

Slaven Isaković je republički prvak u veleslalomu za starije omladinke.

Šampionsku titulu u konkurenciji starijih omladinki u veleslalomu osvaja Amila Buturović.

Damir Džafić bio je najbrži u veleslalomu među mladim omladincima.

Ozrenka Selimović je prva, Elzeta Hodžić druga, a Sanja Isaković treća u veleslalomu za mlađe omladinke.

Na Vlašiću, na takmičenju alpinaca i alpinka mlađih kategorija, Ognjen Militar je treći u veleslalomu za cicibane, Zoran Militar drugi u slalomu među starijim pionirima, Mirela Pašović prva, a Ana Lavicki druga u konku-

renciji mladih pionirki u slalomu. Mirela Pašović potvrdila je prvo mjesto i u veleslalomu za mlade pionirke.

Republičko prvenstvo u klasičnim smučarskim disciplinama održano je na Palama 29. i 30. marta 1980. godine.

Dragan Pandurović nastavlja seriju odličnih rezultata, prvi je u konkurenciji seniora, a treće mjesto u ovoj trci pripalo je Ostoji Čečaru.

U trci omladinaca trojica takmičara SK Sarajevo dijele medalje: prvi je Vujadin Todorović, drugi Marinko Samardžić, a treći Dževad Šehić.

Među mladim omladincima Izet Bjelica je treći.

Štafeta SK Sarajevo, u sastavu Dževad Šehić, Marinko Samardžić i Vujadin Todorović, prva je u konkurenciji starijih omladinaca, a

štafeta mladih omladinaca (Nenad Lale, Dragan Jeftović i Izet Bjelica) je druga.

Na Palama je 1980. godine (28. i 29. februara) održano i Prvenstvo Jugoslavije u klasičnim disciplinama. Štafeta SK Sarajevo (Ostojica Čečar, Omer Mahmutović i Dragan Fandurević) osvojila je četvrto mjesto na ovom šampionatu.

Iako još uvijek bez vrhunskih rezultata na velikim takmičenjima, veliki uspjeh ostvario je Robert Brudar. Pripremajući se za 14. zimske olimpijske igre, SSJ je odlučio da oformi i reprezentaciju u spustu, u kojoj će biti okupljeni najtalentovaniji mladići za ovu atraktivnu disciplinu da bi najbolji od njih nastupili na olimpijskim takmičenjima u Sarajevu 1984. godine. Na osnovu rezultata na test-takmičenju u reprezentaciju je uvršten i član SK Sarajevo Robert Brudar. Bio je to prvi korak mladog Brudara na stazi kojom je ranije koračao Ajdin Pašović, stazi što vodi značajnijim rezultatima, koji će uslijediti.

Predrag Zoričić i Sanja Isaković bili su najuspješniji članovi Smučarskog kluba Sarajevo na Republičkom prvenstvu za sezonu 1980/81. koje je 14. i 15. marta 1981. održano na Jahorini. Oboje su postali dvostruki republički prvaci, u slalomu i veleslalomu, Predrag u konkurenciji seniora, a Sanja među mlađim omladinkama.

U slalomu za seniore Miodrag Zoričić je bio drugi, a Adi Buturović treći, dok je Miodrag Zoričić drugo mjesto potvrdio i u veleslalomu. U slalomu među mlađim omladinkama treće mjesto pripalo je Ozrenki Selimović.

U veleslalomu u konkurenciji seniorki drugo mjesto pripalo je Silviji Brudar, a u veleslalomu za starije omladinke Jasminu Pašoviću bronzana medalja.

U slalomu za starije omladinke šampionka je Amila Buturović, a druga Elzeta Hodžić.

Robert Brudar bio je najbolji u slalomu u konkurenciji starijih omladinaca, ispred

klupskog druga Gorana Rapajića.

Republičko prvenstvo u smučarskom trčanju za starije kategorije održano je na Palama 7. i 8. marta. Dvije štafete SK Sarajevo (članovi i omladinci) osvojile su druga mjesta, a Omer Mahmutović je treći u konkurenciji članova.

Reprezentativac u spustu Robert Brudar napreduje na jugoslovenskoj rang-listi, osvojio je i prvu saveznu medalju. Na Juniorskom prvenstvu Jugoslavije u spustu na Kobli Brudaru je pripalo treće mjesto. Nastupio je Robert i u seniorskoj konkurenciji i osvojio osmo mjesto.

Dva člana Smučarskog kluba Sarajevo, Robert Brudar i Slaven Isaković, nastupila su, u sastavu jugoslovenske reprezentacije, i na Jahorinskom kupu 11. i 12. marta 1981. godine, takmičenju koje je bodovano za Evropski kup. Brudar je pao i u slalomu i u veleslalomu, a Isaković zauzeo 74. mjesto u slalomu.

brudar prvak jugoslavije

Najveće uspjehe u sezoni 1981/82. zabilježio je spustaš Robert Brudar. Prvo je 19. februara 1982. godine, dana u kome je prvi put organizovano jedno takmičenje na olimpijskim terenima Bjelašnice, osvojio bronzanu medalju na Prvenstvu Jugoslavije u spustu u konkurenciji seniora. Pred kraj sezone (25. marta) Robert Brudar se okitio još vrijednijim trofejom, postao je prvak Jugoslavije u spustu među starijim omladincima, na takmičenju koje je održano na Kobli. Inače, na Bjelašnici je Brudaru pripalo i peto mjesto u kombinaciji.

Republičko prvenstvo u alpskim disciplinama za starije kategorije održano je u martu na Jahorini. Jedanaest titula osvojili su smučari i smučarke SK na ovom takmičenju.

Predrag Zoričić pobijedio je u spustu za seniore.

Silvija Brudar bila je najbolja u konkurenciji seniorki u spustu.

Robert Brudar je trijumfovao u spustu za starije omladince, a drugo mjesto pripalo je Jasminu Pašoviću.

Siniša Parađina je šampion u spustu u kon-

kurenciji mladih omladinaca, a drugi je Branko Popović.

Sanja Isaković imala je najbolje vrijeme u spustu za mlađe omladinke, ispred klupske drugarice Snježane Trbonja.

Robert Brudar je pobijedio u slalomu za starije omladince, a treći je bio Jasmin Pašović.

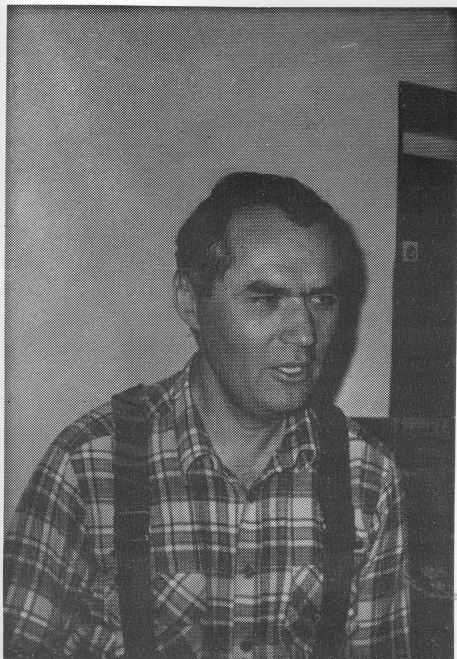
Robert Brudar

Sa Godišnje konferencije

Mitar Aleksić

U konkurenciji starijih omladinki Elzeta Hodžić je bila druga, a treća Ozrenka Selimović.

Siniša Parađina osvojio je prvo mjesto u slalomu u konkurenciji mlađih omladinaca.

Sanja Isaković nije imala ravne konkurentkinje u slalomu za mlađe omladinke.

U veleslalomu za seniore Adi Buturović je bio drugi, a Silvija Brudar u veleslalomu za seniorke takođe druga.

Jasmin Pašović trijumfovao je u veleslalomu u konkurenciji starijih omladinaca.

Branko Popović bio je najbolji među mladim omladincima u veleslalomu, a drugo mjesto osvojio je Siniša Parađina.

Sanja Isaković osvojila je titulu republičke prvakinje i u veleslalomu za mlađe omladinke, a treća u ovoj trci bila je Snježana Trbojnja.

Republičko prvenstvo u alpskim disciplina-

ma za mlade kategorije održano je na Vlašiću.

Zoran Perušina pobijedio je na ovom takmičenju u veleslalomu u konkurenciji mlađih pionira.

Aida Selimović bila je najbolja u veleslalomu među mlađim pionirkama, drugo mjesto osvojila je Veada Pašić, a treće Irena Mandić.

Mirela Pašović osvojila je prvo mjesto u konkurenciji starijih pionirki u veleslalomu.

Krajem sezone veliki uspjeh postigla je i Silvija Brudar, osvojivši prvo mjesto na Otvorenom prvenstvu Slovenije u spustu, koje je održano na Koblj.

U konkurenciji trkača, na Republičkom prvenstvu, koje je 13. i 14. marta 1982. održano u Dvorovima kod Pala, treće mjesto osvojio je Marinko Samardžić.

U Klubu već tri godine, u okviru sekcije klasičnih disciplina, djeluju i biatlonci. Na Republičkom prvenstvu u biatlonu, koje je na Palama održano 30. i 31. januara, članu SK Sarajevo Siniši Lasici pripala je bronzana medalja.

Na početku sezone, 28. decembra 1981. od-

ržana je i Konferencija SK Sarajevo, na kojoj su povoljno ocijenjena dostignuća Kluba, od kojih je svakako najvrijednije to da Smučarski klub Sarajevo danas broji oko 500 aktivnih i oko 1.000 pomažućih članova.

Dom „Mladost“ opremljen je novim namještajem, prostori je su svježe okrečene, a za ski-lift nabavljeni su svi potrebni rezervni dijelovi. Samo u objekte uloženo je u periodu između dvije konferencije oko milion novih dinara.

Ovom prilikom izabrano je i novo Predsjedništvo, na čijem se čelu nalazi Mitar Aleksić, dok je za generalnog sekretara izabran Arif Trbonja. Ostali članovi Predsjedništva su: Nikola Prodanović, Aleksander Trumić, Milovan Jeftović, Jovan Jankelić, Slavko Krišto, Ajdin Pašović, Kemal Jusufbegović, Fahrudin Kulenović, Hinko Brudar, Amila Buturović, Josip Dabo, Nikola Zagorac, Aleksandar Bošković, Borislav Komljenović i Aleksander Novak.

Kraj je ovo samo jedne stranice u vječito otvorenoj knjizi Smučarskog kluba Sarajevo, na čijim stranicama će u godinama i decenijama što će pred nama biti ispisano bezbroj priča o novim šampionkama i šampionima. Neki od njih to su postali već u vrijeme dok je knjiga bila u štampariji.

počasno mjesto boškoviću

Svaka generacija imala je svoje ljubimce, šampione i šampionke koji su bili uzor generacijama što su dolazile. Smjenjivali su se najbolji, ali mijenjali su se i uslovi, konkurencija, samo smučanje. Pokušavajući da načini-mo, ako je to uopšte moguće, koliko-toliko objektivnu rang-listu najboljih takmičara i takmičarki u istoriji Kluba, odlučili smo se za anketu među starijim članovima. Od pristiglih odgovora napravili smo spisak šampiona i šampionki koji su ostavili najviše traga u decenijama što su za nama. Rukovodili smo se sljedećim pravilom: za prvo mjesto na jednom anketnom listiću tri glasa, za drugo dva, a treće jedan glas.

Evo i rezultata:

Prvo mjesto i titulu nezvanično najboljeg smučara u istoriji Kluba pripalo je Aleksandru Boškoviću (49 bodova). Na drugom mjestu je Ajdin Pašović (27 bodova), a treći je Safet Jažić (16 bodova). Četvrti je Dejan Gašić (12 bodova), a plasman od petog do devetog mjesta dijele Robert Brudar, Katica Šporer, Milorad Lučić, Grujo Samardžić i Milan Poluga (po 9 bodova).

Katica Šporer je najuspješnija takmičarka u klupskoj istoriji. Slijede: Vladan Šušnjar,

Ahmed Jažić, Ubavka Gašić, Boban Ilić, Nenad Gašić, Rajko Tepavčević, Željko Šatni, Murat Jažić, Nikola Zagorac i Leo Knap (po 6 bodova).

Tijesno je u stanu Aleksandra Boškovića za sve trofeje koje je u dugoj smučarskoj karijeri sakupljao na smučarskim terenima širom Jugoslavije, pa i van naših granica. Da bi se, koliko-toliko, dobila slika o toj bogatoj kolekciji pitamo za broj, a šampion odgovara:

— Ne znam, zaista ne znam, jedino da izbrojimo...

Izbrojali smo titule republičkog prvaka, trinaest ih je od 1948. godine kada je bio trostruki juniorski šampion Bosne i Hercegovine, pa do 1962. kada je završio takmičarsku karijeru. Te 1948. bio je 4. u smuku i 5. u slalomu na Juniorskom prvenstvu Jugoslavije u Kranjskoj Gori, 1949. trostruki republički prvak i šampion Jugoslavije u konkurenciji željezničara (opet u Kranjskoj Gori), te iste godine je i 3. u klasičnoj kombinaciji u Jugoslaviji među juniorima, zatim 4. u smučarskim skokovima i tako redom... Smučar svestranog opredjeljenja, velikih dometa i jugoslovenski reprezentativac, naravno.

— Najvrijednije rezultate u reprezentaciji postigao sam 1954. godine na tromeču najboljih ekipa Jugoslavije, Grčke i Turske u Zirji u Grčkoj kada sam bio treći u kombinaciji.

Zatim, 1955. godine na jednom takmičenju u Turskoj gdje sam zauzeo treće mjesto u smuku i četvrto u slalomu. I na Šarplanijskom kupu sam dobro vozio za reprezentaciju i bio treći u smuku — kaže Bošković.

Niska uspjeha je bogata, a mogla je da bude i bogatija da nije bilo pehova, po tri loma svake noge, te po jednom rebra, ruke i prsta. Jedna sjajna karijera tako je obilježena šampionskim titulama i pehovima.

Po okončanju takmičarske karijere, kao što to obično rade ljudi sa smučanjem u srcu, ostao je Aleksandar Bošković i dalje u smučanju, u Klubu. Prešao je u trenere i ovim poslom se bavio od 1962. do 1970. godine. I danas je tu, u Klubu, u prvim redovima kad treba nešto uraditi, organizovati neko takmičenje, u Smučarskom savezu BiH, gdje je na čelu alpskih sudija...

— Od prvog dana radim kao elektrotehničar u „Energoinvestu“ i ma koliko to za smučanje izgledalo nevažnim, to ističem zbog bezgraničnog razumijevanja na koje sam na radnom mjestu nailazio kad sam bio takmičar, a i danas kad se angažujem na organizaciji nekog takmičenja — kaže Aleksandar Bošković.

Smučarski put Ajdina Pašovića počeo je 1967. godine u paljanskoj Romaniji, da bi tri sezone kasnije bio nastavljen u Sarajevskom smučarskom klubu, u kome je postigao nekoliko rezultata za nezaborav. Da nabrojimo neke od njih: jugoslovenski šampion u spustu u seniorskoj konkurenciji, prvi i drugi u zemlji među juniorima, dvostruki vicešampion Balkana u juniorskoj konkurenciji, oba puta iza najboljeg bugarskog smučara svih vremena Petra Popangelova, a tu je i niz trofeja s republičkih prvenstava.

— Nikada nisam uspio da postanem republički prvak u sve tri discipline. U dvije jesam, ali obično se dešavalo da treću ne završim — priča Pašović. — U stvari, nisam baš najredovnije ni učestvovao na republičkim prvenstvima zbog obaveza prema reprezentaciji.

Ajdin Pašović je prvi smučar iz Bosne i Hercegovine učesnik olimpijskih takmičenja. Bilo je to na 12. zimskim olimpijskim igrama u Innsbuku 1976. Kako sa distance od šest godina izgleda taj innsbruški nastup?

— U početku mi to nije izgledalo kao nešto posebno, to mi je bilo kao neki normalan slijed u karijeri. Međutim, sada, kako vrijeme

odmiče, sve mi to više dobija na cijeni kao uspomena, a vremenom je sazrelo i saznanje kako je to, ipak, izvanredno krupna manifestacija.

Pašović je karijeru završio kao 23-godišnjak. Zaista prerano, zašto?

— Tri posljednje takmičarske godine bio sam bez trenera, morao sam sâm o svemu da se brinem, da na sastancima budem svoj predstavnik, da učestvujem na žrijebanju, da sebi uredim skije, da se ujutro probudim na vrijeme, da nađem prevoz... a to je previše da uradi jedan čovjek, i uz to da trenira i da se takmiči. Svega mi je bilo dosta. U to vrijeme baš sam završio i fakultet, a u Klubu su sazreli uslovi za temeljitiji rad počeo sam novu,

trenersku karijeru. Bio je to novi krupan izazov — kaže Pašović.

Uz trenerski poziv, Pašović se posvetio i nauci...

— Nije to ništa izvan mog normalnog posla — kaže Pašović. — Uglavnom želim da se bavim istraživanjem rada u skijanju i oko skijanja. To je malo više evidentiranja, malo više mjerenja, da bi mogla da se vrše poređenja i ispravljaju neke greške, kako bi čovjek mogao da radi kvalitetnije.

---

safet jažić

---

autobus je bio tijesan

Šampionska karijera Safeta Jažića poklapa se sa vjerovatno najplodnijim sezonama klupskih trkača. Kako je to izgledalo krajem pedesetih i početkom šezdesetih među trkačima i trkačicama?

— Bilo je to vrijeme kad takmičarska ekipa trkača nije mogla da stane u jedan autobus prilikom odlaska na značajnija prvenstva. Imali smo članove, članice, omladince, omladinke — priča Safet.

I samom smučarskom trčanju u to vrijeme poklanjana je velika pažnja?

— Svakako, trčanje je bilo i mnogo popular-

nije nego danas, pa i među djevojkama. Sjećam se, imali smo petnaestak dobrih trkačica, na čelu s Katicom Šporer.

Safet Jažić je u Klubu od oživljavanja aktivnosti 1954. godine, takmičio se do 1967, a i danas je aktivan član. Dva uspjeha zauzimaju posebno mjesto u njegovim uspomenama:

— Prvi je ekipni, kad je reprezentacija Bosne i Hercegovine, za koju sam nastupao, početkom šezdesetih godina pobijedila na Igmanском maršu, na kome su nastupale i reprezentacije Jugoslavije i Slovenije. Sjećam se, za republičku reprezentaciju vozili smo bra-

ča Milorad i Kostadin Vladičić, Ranko Jugović i ja. Najdraža pojedinačna pobjeda je ona

u Bugarskoj, na jednom od tradicionalnih susreta sa sofijskom Slavijom. Na Leku kod Sofije pobijedio sam tada najboljeg bugarskog trkača, ne sjećam mu se prezimena, a znam da se zvao Mitke. Bio je to izvanredan vozač, četvrtoplasirani na Zimskim olimpijskim igrama u Skvo Veliju. U dva kasnija susreta on je bio bolji, ali ja sam tada na Leku bio u fantastičnoj formi – kaže Safet. Takmičarske godine su prošle, ostalo je i neostvarenih ambicija...

– Moglo se i više da je bilo uslova, ali moralo se raditi i trenirati istovremeno. No, sve u svemu, bila su to nezaboravna vremena. Nastupio je zatim period krize smučarskog trčanja...

– S odlaskom moje generacije sa staze, prestalo se i sa trčanjem. U Klubu je čak donešena odluka da se ukine sekcija za trčanje, pa je nekolicina nas nekadašnjih trkača osnovala novi klub „Trebević“ koji je gajio samo smučarsko trčanje. Kasnije je „Trebević“ pripojen Smučarskom klubu Sarajevo i sve je krenulo ponovo. Kako je prijatno za nas nekadašnje trkače vidjeti nove dječake koji danas nastavljaju nekad prekinutu tradiciju – kaže Safet.

inzbruške uspomene

Sudeći po rezultatima naše ankete, iz šampionskog trija Gašić, koji je svojim uspjesima obilježio sredinu i drugu polovinu smučarskih šezdesetih godina, najviše traga na smučarskim stazama ostavio je Dejan Gašić. Desetak puta nastupao je za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije, odlične rezultate postizao je na juniorskim prvenstvima Slovenije, gdje je nekoliko puta bio među tri najbolja, a najveći uspjeh na jugoslovenskoj sceni ostvario je na Zelenici gdje je bio četvrti u veleslalomu među jugoslovenskim juniorima.

— Ipak, najljepše je bilo na republičkim prvenstvima, gdje sam svoje kolekcije trofeja znao obogatiti za tri — četiri nova pehara — kaže Dejan.

Dva plasmana na međunarodnoj sceni posebno pamti. Prvo sjećanje vezano je za Innsbruck i Zimske olimpijske igre 1964. godine.

— Bilo je to, naravno van olimpijske konkurencije, takmičenje najboljih svjetskih juniora. Vozili smo veleslalom. Postigao sam vrlo dobro vrijeme, a o kakvoj je konkurenciji riječ najbolje govori podatak da se veliki broj tadašnjih juniora kasnije probio u sam vrh svjetskog smučanja. Pobijedio je, sjećam se, Austrijanac Verner Blajner, kasnije jedan

od vodećih svjetskih smučara.

Drugi nastup za nezaborav bio je takode u Austriji, u Tauplicu.

– Bilo je to FIS takmičenje, izuzetno jaka konkurencija. Plasirao sam se među deset najboljih juniora. To mi je, vjerovatno, najbolji rezultat, mada je Innsbruck doživljaj za sebe – kaže Dejan.

Svi uspjesi Dejana Gašića vezani su za juniorsku konkurenciju. Kad je bio izrastao do seniora, završio je takmičarsku karijeru i prešao u trenere da bi dvije godine vodio republičku smučarsku selekciju.

Danas je aktivan u Zboru učitelja i trenera smučanja Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine, a i po profesionalnom opredjeljenju do kraja ostaje u smučanju. Naime, predstavnik je „Elana“ za Bosnu i Hercegovinu.

– To je i prepreka za angažman u bilo kom klubu, jer u mom poslu to baš nije preporučljivo. No, i bez toga za napredak smučanja dosta se može učiniti – kaže Dejan Gašić.

---

katica šporer–tošić

šampionsko slavlje u mrkoplju

Ma koliko to izgledalo neizvodljivo, dostići šampionske visine u dva potpuno različita sporta, a u još jednom zabilježiti zavidna rezultate, nekima to, ipak, pođe za rukom. Istina rijetkima, poput Katicice Šporer, udate Tošić, koja je bila juniorska šampionka Jugoslavije u smučarskom trčanju, dugogodišnja šampionka i reprezentativka u atletici, a uz to i odlična rukometašica. Pa i u okviru ovih sportova bila je svestrana.

U atletici do šampionskih visina došla je u bacanju diska i kugle što i ide skupa, ali u

smučanju mnogo teže idu pod ruku alpske discipline i smučarsko trčanje. No, kod Katicice to ide, bez konkurencije je bila u trčanju, a u alpskom smučanju takođe u republičkom vrhu, mada nikada i prva. Kad se „zaviri“ u sportske početke Katicice Šporer, dolazi se do onog najinteresantnijeg...

– U mojim Delnicama odakle sam 1960. došla u Sarajevo i upisala se u Srednju fiskulturnu i SSK, na snijeg se izlazi maltene kad se prohoda. Meni je uzor bio brat Josip, koji se bavio i smučarskim skokovima, a sve što

je on radio, radila sam i ja. Tako sam kad mi je bilo 8–9 godina, počela da skačem na improvizovanim skakaonicama kod kuće, a kasnije i na 25 i 45-metarskoj skakaonici. Naravno, skakala sam u konkurenciji dječaka do 36 – 38 metara na velikoj skakaonici.

Onda su mi kad mi je bilo 12 godina rekli da to nije za djevojčice, pa sam se preorijentisala na smučarsko trčanje.

Katica Šporer je tako, vjerovatno, i svjetska rekorderka u smučarskim skokovima, s obzirom da se žene uopšte ne bave ovim opasnim sportom.

Još dok je živjela u Delnicama Katica je bila juniorska šampionka Hrvatske, a na jugoslovenskim prvenstvima takođe su joj dodjeljivane medalje. No, zlatnu je osvojila tek kad je prešla u Sarajevo, i to u svom rodnom kraju, u Mrkoplju.

– Uzbuđenja u toj trci bilo je na pretek. Slovenke su nastupile u punom sastavu, a bila je tu i jedna izvrsno pripremljena domaća takmičarka. No, i ja sam htjela da se pokazem na svom terenu. A imala sam pehova kao nikada. Pukla mi je skija, vez se otkopčavao, pala sam dva puta... Međutim, sad kad razmišljam, svjesna sam kako sam bila dobro pripremljena, kad sam uz sve te hendikepe postigla neuporedivo najbolje vrijeme – prisjeća se danas Katica Šporer.

Kad je u pitanju jedna ovako svestrana sportistkinja ne postoji danas uzalud ona oznaka svestranosti „Katica za sve“.

džodžo ispred golubovića

Po sličnom principu kao kod takmičara i takmičarki, pokušali smo da načinimo rang-listu aktivista koji su dali najveći doprinos razvoju Kluba u dosadašnjem periodu. Na osnovu odgovora na pitanje „Koji su po Vašem mišljenju, u periodu Vaše aktivnosti, bili najistaknutiji i najzaslužniji smučarski radnici – članovi Kluba?“ sačinili smo prilično dug spisak imena starije i srednje generacije.

Za najuspješnijeg aktivistu izabran je Radoslav Džodžo (19 glasova), na drugom mjestu je Savo Golubović (17), a od trećeg do petog mjesta, sa istim brojem bodova (12), su Vlado Hrisafović, Josip Dabo i Nikola Zagorac. Vlado Hrisafović je tako i najuspješniji aktivista iz pionirskih dana Kluba.

Narednu grupu aktivista po (11 glasova) čine Ahmed Jažić, Đoko Kočović, Boban Ilić i Aleksander Trumić. Iza njih su, s istim brojem glasova (10), Kiko Karahasanović, Aleksandar Bošković, Murat Jažić, Osman Hadžić Šaćir Drinjak i Duško Krsmanović. U narednoj grupi, takođe s istim brojem glasova (7),

su Drago Rubič, Edo Frimel, Boro Erbez, Božo Pokrajčić, Slobodan Gašić, Alija Bašić, Drago Cvijetić, Desa Kalember – Krsmanović i Vilko Bač. Slijede: Kemo Jusufbegović, Rade Barbarić, Aleksander Novak, Rajko Tepavčević, Joco Marjanović, Velo Vojnović, Dragutin Kosovac, Edo Ambrozić, Fehim Bizović, Rajko Lukić, Bruno Južnić, Vehid Lalić, Nikola Jakšić, Dolfe Slokar, Predrag Đajić, Nenad Đajić, Momo Vidović, Sreten Sušić, Braco Popović, Zijo Spaho, Svetozar Kaluderčić, Duško Vujičić, Janko Šalomon, Bogdan Todorović, Mica Dopuđa, Desa Hrisafović, Edo Kalman, Nevna Kovačević, Sekica Knežević – Trumić, Milena Važić – Bač, Abida Karahasanović, Franjo Marušić, Sergije Mučibabić, Duško Jagodić, Rudo Filipović, Fikret Alihodžić, Željko Šatni, Dakica Scipioni, Pero Scipioni, Pero Lučić, Miro Tabori, Rajko Lučić, Vlajko Ubavić, Zdenka Mihajlović, Suljo Arnautović, Branko Ivanić, Ragib Hasečić, Slavko Podkubovšek, Hamdo Začinović, Slavko Nastić, Blagoje Ninić, Mustafa Mujkić, Nadža Bičakčić, Lela Kušec, Mugdim Karahasanović...

prekretnica sa ski – liftom

Svojevremeno svestrani sportista, smučar, rukometaš, odbojkaš, lakoatletičar, još u godinama takmičarskog napona pokazao se i kao odličan sportski organizator. Kao takmičar bio je Radoslav Džodžo republički šampion u klasičnoj kombinaciji, a u rukometu standardni prvotimac u Bosni, odnosno Milićonaru, pa opet Bosni, aktivno učestvujući u osvajanju četiri titule prvaka Jugoslavije u velikom rukometu.

Kao reprezentativac Sarajevskog univerziteta učesnik je dva puta na ljetnjim i dva puta na zimskim studentskim igrama, u Ljubljani, Zagrebu, Beogradu i na Šar-Planini. Na jednom od tih takmičenja, na Pokljuci, bio je i najuspješniji takmičar Sarajevskog univerziteta. Rado se Radoslav Džodžo sjeća ovog događaja:

— Kao nagradu dobio sam otvorenu narudžbenicu za kupovinu smučarske opreme. U Ljubljani sam kupio skakačke skije i, čim sam došao kući, požurio na Jahorinu da ih isprobam na tamošnjoj skakaonici. Nikada prije toga nisam skakao, ali odvažio sam se i prvi skok je iznosio devet metara, a skakaonica je bila 45-metarska. Bio sam uporan i tog dana dogurao do skoka od petnaest metara...

Sa Zimskim studentskim igrama 1952. godine na Šari završio je Džodžo karijeru smučara takmičara, ali s ništa manjim žarom nastavio je da djeluje u smučarskom sportu.

Više od decenije bio je na čelu Sarajevskog smučarskog kluba, a danas je predsjednik Odbora za sport Organizacionog komiteta 14. zimskih olimpijskih igara.

Dosta je dragih uspomena iz dugogodišnjeg drugovanja sa smučanjem, sjećanja na značajne dane iz klupske historije...

— Mnogo je toga što se ne zaboravlja. No, mislim da je najznačajniji događaj za dalji razvoj Kluba bila odluka o izgradnji ski-lifta na Jahorini. Bila je to prekretnica za Klub, ali i za cjelokupno sarajevsko smučanje — kaže Džodžo.

Klub je u dugoj historiji bilježio brojne uspje-

he, ali i prolazio kroz krize, uvijek kao pobjednik...

— Sve se može savladati entuzijazmom, kolegijalnošću i voljom, a to je ono čega u Klubu nikada nije nedostajalo. Planovi su ostvarivani i po cijenu ulaganja vlastitih sredstava, akcije uspješno privođene kraju uz uzimanje godišnjih odmora, a da niko nikada nije postavio pitanje neke nadoknade za uloženi trud. Takvim radom i odnosom prema zajedničkim ciljevima Klub je izrastao u vrsnog organizatora i u svemu uzoran sportski kolektiv, kakav je od prvog dana bio — kaže, po rezultatima naše ankete, najagilniji klupski aktivista.

---

savo golubović

---

tako se gradila
jahorina

„Zaljubljenik je u skije, bijele staze i neotkrivene planinske krajolike. Gotovo cijeli život posvetio je skijanju, a kad nije bio na skijama, onda su njegove riječi kao rukovodioca i organizatora brojnih natjecanja bile poštovane i dosljedno slijedene. Savo Golubović, danas kao penzioner živi u Splitu, a njegova zaljubljenost u skije i snijeg nije mu davala

mira, te je u Planinarskom društvu Mosor, u njegovoj Skijaškoj sekciji, pronašao svoje istomišljenike i entuzijaste koji su zajedno s njim Splićanima polako počeli otkrivati snježne ljepote planina Dalmatinske zagore i zapadne Bosne“.

Početak je ovo jednog teksta o dugogodiš-

njem predsjedniku Sarajevskog smučarskog kluba Savi Goluboviću u splitskoj „Slobodnoj Dalmaciji“ koji dovoljno govori o doživotnom smučarskom entuzijasti, a uz sve čini nam se da bi još trebalo dodati: smučarsko srce ne može bez smučanja, pa makar bilo i u sunčanom Splitu!

Savo Golubović bio je jedan od inicijatora

oživljavanja klupskih aktivnosti 1954. godine, poslije kraće krize početkom pedesetih godina. U tom periodu kad se nalazio na čelu Kluba udareni su i temelji daljih aktivnosti, posebno kroz izgradnju prvo „Košute“, a potom „Mladosti“.

– Izgradnjom ovih domova bili su stvoreni materijalni uslovi za rad Kluba, naročito na njegovom omasovljenju. Međutim, za podizanje kvaliteta, pored doma, bili su nam neophodni sopstveni ski-liftovi i uređene smučarske staze oko njih. Po klupskoj tradiciji, pristupilo se akciji prikupljanja sredstava i, naravno, dobrovoljnom radu članova, koji je odigrao značajnu ulogu i prilikom izgradnje domova, posebno „Mladosti“, kao i ski-lifta. Na ovaj način, samo nekoliko godina po reorganizovanju Kluba bili su stvoreni osnovni preduslovi za njegov dalji sve uspješniji rad i razvoj, što su nove generacije, koje su pristizale, uspješno koristile za još brži, svestraniji i plodniji rad Kluba, u čemu su svakako i uspjele – kaže Savo Golubović, koji ističe još jednu značajnu ulogu Kluba:

– S inicijativom za organizovanje „Igmanskog marša“, koja je potekla iz našeg kluba, otkriveni su smučarski tereni Igmana, budućeg olimpijskog borilišta. Klub je uočio i otkrio izvanredne alpske terene na Bjelašnici, kada je svojevremeno izradio za SS BiH i Jugoslavije elaborat s kojim je Bjelašnica kandidovana na jugoslovenskom konkursu za izbor i izgradnju visokog zimsko-sportskog centra u Jugoslaviji.

prvi koraci smučanja

Ime Vlada Hrisafovića vezano je za same početke organizovanog smučanja u Bosni i Hercegovini, osnivanje Ski-kluba, kao i za dugogodišnju aktivnost u Klubu u prijeratnom i poslijeratnom periodu, prije svega kao izvanrednog smučarskog pedagoga i organizatora brojnih smučarskih kurseva i takmičenja. Evo kako se Vlado Hrisafović sjeća prvih koraka smučanja u našim krajevima:

— Počelo je iza Prvog svjetskog rata. Dr Branko Kaluđerčić i inž. Vantur donijeli su prve smučke u Sarajevo. Njihovo smučanje nije promaklo pažnji, a oni su jedva dočekali da im se pridružimo, tako da smo se počeli neorganizovano skupljati i smučati. Dr Kaluđerčić, koji je kasnije osnovao Smučarsku sekciju SK Slavije, po koji put bi nas odveo na Betaniju na trening. Tada smo jahali na štapovima, takva bijaše stara austrijska tehnika, a lakše nam je bilo i voziti.

Prvi put na Bjelašnici:

— Jednog dana Kaluđerčić i Vantur rekoše da idemo na Bjelašnicu — priča Vlado Hrisafović. — Bilo je to negdje 1921. u decembru. Bili smo prvi put na Bjelašnici, iako je gore, na Opservatoriju, još 1910. a zatim i 1914. održan smučarski kurs austrijske voj-

ske. Iz tog vremena ostavili su divne crteže i karikature u knjigama posjetilaca, kojih, nažalost, više nema. Izgubljene su.

Prvo klupsko takmičenje:

— Prvo takmičenje priredio je Ski-klub na

Betaniji. Staza je vodila sa Betanije do Huma, a odatle preko Bara opet do Betanije. Ovo je „zagrijalo“ i ostale sekcije i društva, pa su svi počeli priređivati takmičenja, tako da ih je do rata bilo mnogo. Čak je i država počela da se interesuje za ovaj sport, uvidjevši koliko je važan, naročito za vojsku.

Čika Vlado Hrisafović o sebi:

– Ja nikada nisam želio da se takmičim u zvaničnoj konkurenciji. Bio sam tehnički vođa u Ski-klubu i Podsavezu. Bavio sam se organizacijom treninga, „izvlačenjem“ i pripremanjem staza i sličnim poslovima. Bilo je

to veliko zadovoljstvo, mnogo toga se postizalo velikim entuzijazmom tadašnjih smučara i smučarskih radnika.

U trenutku kada je knjiga već bila u štampi, stigla je tužna vijest: Vlado Hrisafović, jedan od najistaknutijih pregalaca i pionira Smučarskog sporta u BiH, nakon kratke i teške bolesti, umro je u Splitu 20. novembra 1982. godine.

Tako čika Vlado nije dočekao da prelista stranice ove knjige, na čijoj pripremi nam je s velikom ljubavlju pomogao.

---

josip dabo

---

uspomene sa međunarodne scene

Zapažen takmičar od početka pedesetih do sredine šezdesetih godina, potom trener, pa organizator smučarskih takmičenja, Josip Dabo već više od tri decenije živi u smučanju i sa smučanjem, u Klubu i sa Klubom.

– Takmičio sam se u veoma jakoj generaciji Boškovića, Šatnija, Babića, Vajnera, Bičakčića, Katnića i uspijevao sam da izborim mjesto u republičkoj reprezentaciji. Pored

titula republičkog šampiona, mislim da su mi najveći uspjesi na dvomeču reprezentacija BiH i Hrvatske na Orjenu 1957. i kasnije na tromeču najboljih selekcija BiH, Srbije i Makedonije na Kopaoniku. Na Orjenu sam, u konkurenciji Šatnija, Babića, Boškovića, Markulina, braće Modrić, Cvijetića... bio drugi, a isti plasman zabilježio sam i na tromeču na Kopaoniku – kaže Dabo. Takmičio se do 1964. godine. U međuvre-

menu je završio nekoliko seminara za trenera i uređivača staza, te trenersku školu kod Kruthauzera u Austriji, nakon čega je od 1965. do 1973. godine bio na čelu klupskog stručnog tima. Nastavio je smučarsku aktiv-

nost aktivnim učešćem u organizaciji svih značajnijih sportskih takmičenja, od klupskih, do takmičenja za Evropski i Svjetski smučarski kup. Danas je član Odbora za sport 14. zimskih olimpijskih igara i pomoćnik vođe olimpijskih takmičenja na Jahorini.

Josip Dabo je i jedan od učesnika svih nekad tradicionalnih susreta između smučara Sarajevskog smučarskog kluba i sofijske Slavije, krajem pedesetih i početkom šezdesetih godina.

— Prvi kontakt sa bugarskim smučarima uspostavili smo prilikom jednog gostovanja republičke reprezentacije u ovoj zemlji. Bili smo u formi, zabilježili dobar plasman i bili zamoljeni da ostanemo na još jednom takmičenju. Tako je dogovorena saradnja između klubova i ubrzo je došlo do prvog susreta na Jahorini. U tadašnjoj ekipi Slavije nastupao je i otac Petera Popangelova, takođe odličan takmičar.

Naš klub je zabilježio samo jednu pobjedu i to na gostovanju. Slavija je, naime, u to vrijeme bila jedan od najboljih bugarskih klubova, ako ne i najbolji. No, još jednom smo bili u prilici da slavimo pobjedu, ali nam je za dlaku izmakla — kaže Josip Dabo.

skokovi za nezaborav

Kao takmičar u Željezničaru, a od 1954. godine u Sarajevskom smučarskom klubu, Nikola Zagorac isticao se kao odličan skakač na skijama. Vlasnik je titula republičkog prvaka, državnog prvaka u konkurenciji željezničara, armijskog šampiona...

Po završetku takmičarske karijere posvetio se radu s najmlađima, ima tome gotovo tri decenije.

– To mi je i najveće zadovoljstvo – kaže Nikola. – Bilo je prijatno proslavljati uspjehe na takmičenjima, ali nema većeg zadovoljstva od onog kad pionir ili pionirka nauče prve elemente smučarske vještine.

Početak rada s najmlađima:

– Završio sam Austrijsku državnu smučarsku školu u San Kristofu 1956. i od tada radim sa djecom. Generacije su to i generacije, mislim da sam se na taj način odužio ovom društvu. Sjećam se da smo prvu organizovanu klupsku Školu smučanja oformili još 1958. godine. U „Košuti“ nije bilo mjesta, pa smo djecu smjestili u „Šatoru“. Kasnije, po završetku klupskog objekta, nastavili smo u „Mladosti“ i od tada Škola radi bez ijedne pauze u sezoni.

Zagorac je i jedan od vrijednih organizatora svih značajnijih takmičenja na Jahorini, onih kroz čiju su se realizaciju vremenom rodile i olimpijske ambicije.

— Nekad smo sanjali o Evropskom kupu, pa onda o Svjetskom, pa smo uspješno organizovali „Zlatnu lisicu“ i, eto, došlo se do olimpijskih takmičenja. O tome nekad nismo čak ni sanjali.

U duši bivšeg smučarskog skakača nikada nije minuo žal za skokovima, koji su nekada plijenili pažnju svih ljubitelja sporta.

— Bilo je to nezaboravno. Išlo se tada, recimo, na Trebević pješke, a okupljalo se i po dvije hiljade gledalaca, dolazili su ljudi u

velikom broju da gledaju i treninge skakača. To je uvijek bila atraktivna disciplina, sigurno najatraktivnija od svih smučarskih, a jedan od najatraktivnijih i u konkurenciji svih sportskih disciplina.

Sarajevo je dobilo i olimpijske skakaonice. Perspektive?

— Za ovaj sport uvijek će biti interesovanja, hrabrih dječaka. Samo je neophodno sagrađiti bateriju malih skakaonica i kad se ti planovi realizuju sve će ponovo krenuti — kaže nekadašnji skakački šampion.